

РЕШЕНИЕ

№ 5540

гр. София, 18.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав,** в публично заседание на 05.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **11435** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. с чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на С. Д. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., чрез адв. Я. Г., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], представител по чл. 25 ЗУБ, срещу Решение №10972/22. 10. 2024 г. на председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл.75, ал. 1, т.2, вр. чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4 от ЗУБ, вр. с чл. 9 от ЗУБ, е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно, неправилно и немотивирано. Излагат се доводи, че в Д. ал Зор насилието е безогледно, на територията на града има въоръжен конфликт, който застрашава живота и телесната неприкосновеност на жалбоподателя. По време на интервюто същият споделя, че вследствие на бомбардировките, къщата на негов съсед е била разрушена, а съседът е загинал. Службата на ООН за координация на хуманитарните въпроси в С. посочва, че хуманитарната криза в С. се задълбочава и разширява. Неправилно административният орган е приел, че в С. има сигурни зони, в които жалбоподателят може да бъде върнат. Решаващият административен орган е следвало да приеме, въз основа на официалните данни, че на територията на провинция Д. ал Зор, както и цялостно в С. продължава да има активни военни действия, както и че въоръженият конфликт и безогледното насилие, вследствие на които и понастоящем има многобройни цивилни жертви, покрива изискванията на чл. 9, ал.1, т.3 от ЗУБ за

предоставяне на хуманитарен статут. Най – добрият интерес на детето е то да получи закрила от Република България, защото връщането му в страната по произход застрашава живота, здравето и основните му права. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. Г..

Ответникът – председателят на ДАБ при МС, чрез юрисконсулт К., прави искане за отхвърляне на жалбата и постановяване на решение, с което да се потвърди оспорения административен акт като правилен и законосъобразен. Аргументира се, че чуждият гражданин не отговаря на изискванията на чл. 8 и чл.9 от ЗУБ. Семейството му продължава да живее на територията на Сирийска арабска република и в интерес на детето е да бъде при родителите си. Обстановката в С., съгласно справката от 14. 01. 2025 г. е значително променена и подобрена, увеличава се броя на завръщащите се сирийски граждани.

Административен съд София - град, I отделение, 43 - ти състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството за закрила е започнало по молба за международна закрила с вх. № ОК – 13 – 1106/28. 06. 2024 г. на РПЦ – С., подадена от С. Д. М., ЛНЧ [ЕГН], от мъжки пол, роден на 01. 08. 2008 г. в [населено място] ал Зор, С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин- сунит, неженен, с лични данни установени въз основа на декларация по чл. 30, ал.1, т. 3 от ЗУБ, фотокопие на сирийска лична карта и фотокопие на семейна книжка.

С Решение № 1116/08. 07. 2024 г. на председателя на НБПП, на основание чл. 25, ал. 2 от ЗПП във вр. с чл. 23, ал. 2 във вр. с чл. 25, ал. 1 и ал. 3, т. 2 и т. 3 от ЗУБ е назначена адв. Я. Р. Г. да представлява и защитава интересите на непълнолетния чужденец.

За подаденото заявление са информирани ДАЗД и Агенция за социално подпомагане.

Представен е доклад от АСП с изх. № СЛ/Д –С – КС/2441 – 001/15. 07. 2024г., изготвен от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ К. село.

В производството на основание чл. 63а и сл. от ЗУБ е проведено интервю с кандидата за закрила при спазване на разписаните в посочените разпоредби правила – предварително уведомяване на кандидата на разбираем за него език. Интервюто е проведено в присъствието на адв. Я. Г. – НБПП. Проведено е в присъствието на преводач от и на арабски език. Видно от протокола за проведено интервю с № 15728/12.07. 2024 г., С. Д. М. твърди, че е напуснал С. преди около месец и половина, като влязъл нелегално в Турция, в [населено място], с група от 7 човека, с помощта на трафикант. В И. останал два дни и продължил за България. Напуснал страната по произход по съвет на баща си, пътувал сам, защото семейството му нямало достатъчна финансова възможност, за да напуснат всички. По време на интервюто заявителят декларира, че в С. не е имал проблеми поради изповядваната от него религия, нито заради етническата си принадлежност. Не е членувал във въоръжена групировка, нито в паравоенни формирования, не е арестуван или осъждан. Не е членувал в политическа партия или организация, не е имал проблеми с официалните власти, армията или полицията. Не му е оказвано насилие. Напуснал С. заради войната, иска да живее мирно и спокойно в България заедно със семейството си. В града, в който живее, се сражават кюрдските сили, свободната армия и редовната армия.

Приложена е справка с вх. № ЦУ – 1841/23. 08. 2024 г. относно Сирийска арабска република, както и справка с вх. № ЦУ 1624/12.07.2024 г. относно актуалната политическа и икономическа обстановка в района на Д. ал Зор към 12. 07. 2024 г.

Получено е становище от ДАНС с рег. № М 12225/22. 08. 2024 г., че не възразява да бъде предоставена закрила на С. Д. М., Л., гражданин на С., в случай, че отговаря на условията на ЗУБ.

Изготвено е Становище рег. № 15728/15. 11. 2024 г. на Н. С., младши експерт в отдел „ПМЗ – кв. В.“, РПЦ – С., с което е направено предложение да се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца.

При така изложената фактическа обстановка, ответникът е формирал извод, на първо място, че не са налице предпоставки за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ, тъй като чужденецът не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване по причини: раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група- не е налице „основателно опасение от преследване“. Молбата за предоставяне на международна закрила е мотивирана общо с войната в държавата по произход и финансови затруднения, като същевременно не са посочени други релевантни причини, обосноваващи опасения за преследване. В оспореното решение са изложени доводи, че кандидатът за международна закрила не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ. Въз основа на справката относно обстановката в С. е прието, че има спорадични актове на насилие, които не могат да се оценят като въоръжен конфликт и няма основание за предоставяне на субсидиарна закрила по чл. 9, ал.1, т. 3 от ЗУБ. Същевременно не са налице и други причини от хуманитарен характер за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ. Обсъдено е обстоятелството, че заявителят е непълнолетен и неговият най-добър интерес по смисъла на чл. 8 от ЕКПЧ във вр. с чл. 6а от ЗУБ във вр. с §1, т. 11 от ДР на ЗУБ е да живее в страната по произход заедно със семейството си. Направен е извод, че за С. Д. М. не съществува риск за сигурността му на територията на обичайното му местопребиваване. В държавата си по произход той ще има възможност да доизгради традиционните социални, родови, културни и езикови ценности и норми, имащи особена важност за личностното му развитие. Най –важният аргумент е да се даде възможност на непълнолетния чужденец да живее в семейна среда, заедно с неговите родители и родственици в държавата му по произход.

С тези мотиви решаващият орган е стигнал до извода, че не са налице предпоставките освен по чл. 8 от ЗУБ, така и по чл. 9, ал. 1-3 и ал. 8 за предоставяне на кандидата на хуманитарен статут. С оглед изложеното, по молбата на С. Д. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С. е отказано предоставяне на международна закрила с оспореното решение.

Ответникът е представил и по делото е приета актуална справка от 14.01.2025г. за обществено - политическата обстановка в С., след падането на режима на Б. А..

В хода на съдебното производство е представен Социален доклад изх.№ПР/Д/С-КС/906 – 001/16. 12. 2024 г., изготвен по чл. 15, ал. 6 от Закона за закрила на детето от директора на ДСП К. село. Заключение на социалния доклад е че в интерес на детето е да се отглежда в сигурна и спокойна среда, без да се притеснява за живота и здравето си. В интерес на детето е да получи статут в България.

От процесуалния представител на жалбоподателя са представени новини и статии от Сирийска мрежа за правата на човека от началото на м. януари 2025 г. В тях се съдържат данни за убийства на цивилни лица, като само на 03. 01. 2025 г. в С. са убити 541 души. Състоянието на безредици във всички зони на влияние в С.

преобладава след падането на режима на А., особено с присъствието на различни военни формирования, както и разпространението на оръжия сред цивилните. Съдържат се данни за въоръжени нападения и жертви конкретно в провинция Д. ал Зор.

От правна страна: Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от адресата на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На първо място съдът приема, че оспореното по делото решение е постановено от компетентен орган – председателят на ДАБ, предвид правомощията на този орган по чл.75, ал.1 ЗУБ. С оглед изложеното се прави изводът, че ответникът е надлежен орган и е постановил валиден административен акт.

В административното производство са спазени регламентиранията правила в чл. 58 и следващите от ЗУБ – приета е молба за международна закрила от С. Д. М., гражданин на С., същият е уведомен на разбираем за него език относно процедурата, която следва, видно от положен подпис върху писмено копие на Указанията, в проведеното интервю са участвали преводач от арабски език, дадена е възможност на кандидата да изложи историята си, зададени са му уточняващи въпроси. Назначен е адвокат по чл. 25, ал. 1 от ЗУБ, който е присъствал при провеждане на интервюто. Представен е доклад от Агенция за социално подпомагане.

Съдът счита, че актът е мотивиран, постановен е при изяснена фактическа обстановка, както и е обсъдена е актуалната обстановка в С., като са цитирани в решението различни източници на информация, и е формиран извод, че в действителност обстановката в С. не е достигнала прага на всеобхватно насилие в рамките на вътрешен въоръжен конфликт.

Съдът намира така постановеното решение за съответно на материалния закон.

В чл. 73 от ЗУБ е посочено, че молбите за предоставяне на статут се разглеждат от Държавната агенция за бежанците, като най-напред се извършва преценка за предоставяне на статут на бежанец. В случай че статут на бежанец не бъде предоставен, се разглежда необходимостта от предоставяне на хуманитарен статут. В разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ е визирано, че статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. От своя страна, в Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, е посочено, че при разглеждането на молбите за международна закрила, представени от малолетни/непълнолетни лица, държавите-членки следва да вземат предвид специфичните форми на преследване на децата, а едно от условията за признаването на статут на бежанец по смисъла на чл. 1, б. "а" от Женевската конвенция е наличието на причинно-следствена връзка между причините за преследване, а именно раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, и актовете на преследване или липсата на закрила срещу такива актове. В Директивата е посочено,

че когато решават относно правото на предимствата, предвидени в Директивата, държавите-членки следва надлежно да отчитат висшия интерес на детето, както и конкретните обстоятелства на зависимостта от лицето, на което е предоставена международна закрила, на близки роднини, които вече са в държавата-членка и които не са членове на семейството на това лице. При изключителни обстоятелства, когато близкият роднина на лице, на което е предоставена международна закрила, е семейно непълнолетно лице, което обаче не е придружено от своя(та) съпруг(а), може да се счита, че неговият висш интерес е свързан с първоначалното му семейство. "Висшият интерес на детето" следва да има първостепенно значение за държавите-членки при изпълнението на Директивата, в съответствие с Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето от 1989 г. При определяне на висшия интерес на детето държавите-членки следва да обръщат особено внимание на принципа за целостта на семейството, благоденствието и социалното развитие на малолетното/непълнолетното лице, на съображения, свързани със сигурността и безопасността, както и на мнението на малолетното/непълнолетното лице, в зависимост от неговата възраст или степен на зрялост.

В конкретната хипотеза, от събраните доказателства и най-вече от бежанската история на търсещия закрила е видно, че същият преди да напусне родината си С. е живеел необезпокоявано в [населено място] ал Зор, заедно с майка си, баща си, братята си и сестрите си. Както той сам е разказал, напуснал е родината по съвет на баща си и с цел да осигури по-добро бъдеще на себе си, а в последствие да събере и семейството си в България, не е имал лични заплахи или религиозни проблеми в страната си на произход от страна на групировка или други субекти, а семейството му продължава да живее там. Проблемите са от финансов характер. Анализирайки бежанската история на оспорващия обосновано административният орган е приел, че историята на търсещия закрила не е бежанска и причините за напускането на страната му на произход имат само и единствено битов и личен характер, а дори не се сочи никакъв страх от преследване от който да било и или от каквато и да било организация или групировка. Напротив- от твърденията му е ясно, че е напуснал родината си по лични и финансови съображения, но не е заплашван и преследван, не е съден или осъждан.

Вярно е, че търсещият закрила е лице със специални потребности и съгласно параграф 1, т. 16 от ДР на ЗУБ "чужденец, търсещ международна закрила със специални потребности" е лице от уязвима група, което се нуждае от специални гаранции, за да се ползва от правата и да изпълнява задълженията си по този закон, а по силата на параграф 1, т. 17 от ДР на ЗУБ - "лица от уязвима група" са малолетните или непълнолетните непридружените малолетни и непълнолетни, хората с увреждания, възрастните хора, бременните жени, самотните родители с ненавършили пълнолетие деца, жертвите на трафик на хора, лицата с тежки здравословни проблеми, лицата с психични разстройства и лицата, които са понесли изтезание, изнасилване или други тежки форми на психическо, физическо или сексуално насилие, но този факт сам по себе си не може да доведе до извод, че е налице основание за предоставяне статут на бежанец на оспорващия.

От всичко изложено дотук е безспорно, че спрямо оспорващия не са налице никакви заплахи на основание на каквото е да е признак, релевантен за статута на бежанец. Изложената бежанска история не може да обуслови каквото и да е преследване, което според легалното определение на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ представлява нарушаване на

основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повтаряемост, а действия на преследване или потенциална заплаха от преследване по отношение на оспорващия липсват, който факт се потвърждава и от изявленията му, че спрямо него никой не е упражнил насилие или пък е отправил каквато и да било заплаха. Нещо повече дори- административният орган е обсъдил мотивите за преследването, взел е предвид особеното положение на лицето като такова от уязвима група- непридружен непълнолетен и е отчел и висшия интерес на детето.

С оглед на това, по отношение на оспорващия не са налице предпоставките по чл. 8 от ЗУБ за предоставяне статут на бежанец, защото той не е бежанец по смисъла на Женевската конвенция от 1951 година, а мигрант, търсещ по добър живот. "Мигрант", съгласно Наръчника по процедури и критерии за определяне статут на бежанец на службата на ВКБООН- това е лице, което по причини, различни от изброените в определението за бежанец, доброволно напуска страната си, за да се засели другаде, като той може да прави това от желание за промяна или приклучение или по семейни, или други причини от личен характер, а ако върши това по чисто икономически съображения, той е икономически мигрант, а не бежанец.

Законосъобразно административният орган е приел, че по отношение на оспорващия не са налице и основания за прилагане на хуманитарен статут.

Последният според определението, визирано в чл. 9 от ЗУБ се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Разпоредбата на чл. 9 от ЗУБ възпроизвежда разпоредбата на чл. 15, б."в" от Директива 2004/83ЕО на Съвета от 29.04.2004 г.относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Според разпоредбата на параграф 1а от ДР на ЗУБ този закон въвежда разпоредбите на Директива 2004/83/ЕО, като в текста на чл. 15, б."в" от последната са посочени като тежки посегателства: "тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт".

От събраните доказателства и най-вече от бежанската история на оспорващия не може да се приеме, че същият е напуснал страната си С. поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, нито е заплашен от изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание, защото той не е имал никакви проблеми както с официалните власти, така и с която и да било групировка и спрямо него не съществува и бъдещ или евентуален риск от посегателство.

Но само фактът, че е непридружен непълнолетен не може да обуслови предоставянето на международна закрила, тъй като опасностите, на които изобщо е изложено населението или част от населението на една държава, обикновено не представляват сами по себе си индивидуални заплахи, които могат да бъдат квалифицирани като тежки посегателства. Административният орган е спазил и нормата на член 8 от Директива 2011/65/ЕС- Вътрешна закрила, като при оценяването на молбата за международна закрила държавите-членки могат да решат, че молителят не се нуждае от международна закрила, ако в част от държавата на произход той няма основателно опасение от преследване или не е изложен на реална опасност от тежки посегателства; или има достъп до закрила срещу преследване или тежки посегателства съгласно определението в член 7 и той може сигурно и законно да пътува и да получи достъп до тази част на държавата, както и може основателно да се очаква да се установи там. При разглеждането на обстоятелството дали молителят има основателно опасение от преследване или дали е изложен на реална опасност от тежки посегателства, или дали има достъп до закрила срещу преследване или тежки посегателства в част от държавата на произход в съответствие с параграф 1, държавите-членки вземат под внимание в момента, в който се произнасят по молбата, общите условия в тази част на държавата и личните обстоятелства относно молителя в съответствие с член 4. При анализиране на бежанската история на търсещия закрила административният орган е приел, че обстановката в С. макар и несигурна, не обуславя предоставяне на международна закрила.

Съдът намира, че дори да се приеме, че след падане на режима на Б. А. съществува обща ситуация на несигурност в държавата по произход, то тя не е достигнала степен на безогледно насилие, с опасност от тежки посегателства, което да е основание за предоставяне на международна закрила на базата на общата ситуация.

По делото е приложена и нова справка от 14.01.2025г. на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, видно от която, общото положение в страната се подобрява след оттеглянето (свалянето) от власт на президента Б. А. и поемането на контрол в столицата Д.. След преглед на информацията, съдът приема, че настъпилите нови обстоятелства водят до положителна промяна в обществено политическия живот в С. и подобряване на ситуацията със сигурността. Съдържат се данни, че летището в Д. функционира от 07.01.2025г. и няма пречка за завръщане в С. на чужденците, които са напуснали страната по време на режима на Б. А.. Страната се стабилизира и се връща към нормално функциониране на държавата и държавните институции. Има назначен премиер на преходно правителство на С. за срок до 1 март 2025г. Много сирийци, намиращи се извън страната си се завръщат в родината си, има голям обратен миграционен поток в посока С., като в тази връзка Турция е предприела действия за отваряне на гранични пунктове, за да осигури свободното завръщане в родината на желаещите да сторят това.

Въз основа и на тази справка се прави извода, че не са налице и разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности от 17 февруари 2009г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз от 30 януари 2014г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл.15, б. "в" от директива 2011/95/ЕС, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ.

Доводът на оспорващия, че административният орган не е обсъдил всички факти, свързани с личното му положение в страната му на произход, не се подкрепя от доказателствата по делото.

Не съществува нито висока степен на индивидуална опасност, нито опасност вследствие на индивидуалните му характеристики и в този смисъл не покрива условията за субсидиарна международна закрила по чл. 9, ал. 1, т. 1, 2 и 3 ЗУБ за да и се признае хуманитарен статут. Не са налице предпоставките за такъв статут и по чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, доколкото жалбоподателят не заявява член на неговото семейство да има предоставена международна закрила в Република България. Личните, респ. икономическите мотиви на жалбоподателят да остане в България не могат да бъдат оценени като хуманитарни по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, както правилно е приел административният орган.

В обжалваното решение най-добрият интерес на детето е обсъден и е направена правилна и обоснована преценка, съответна на материалния закон, че в интерес на детето е да живее заедно със семейството си в страната по произход, чийто език, традиции и култура са му добре познати, интегрирано е в местната общност и има по-добри перспективи за възпитание и развитие в семейна среда.

Следва да се посочи, че най-добрият интерес на детето не е въведен от законодателя като задължителна предпоставка за предоставяне на хуманитарен статут в чл. 9 ЗУБ, нито е определен като условие за предоставяне на субсидиарна закрила в глава V от Директива 2011/95/ЕС, предвид което не представлява самостоятелно и достатъчно основание за предоставяне на международна закрила, което да може законосъобразно да замени отсъствието на материалноправните предпоставки за предоставяне на такъв вид закрила, предвидени от българския и европейския законодатели. /за справка - решение на СЕС от 09.11.2021 г. по дело С-91/2020, т. 38 и т. 40; решение на СЕС от 04.10.2018 г. по дело С-652/16, т. 71/.

Изложеното по-горе налага извода за законосъобразно постановен от административния орган отказ за международна закрила предвид липсата на хипотезите почл. 8 и чл. 9 ЗУБ.

С оглед изложеното, правилно ответникът по същество е приел, че молбата е неоснователна и я е оставил без уважение, поради което и жалбата следва да се отхвърли.

На основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С. - град, I-во отделение, 43 – ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на С. Д. М., Л., гражданин на С., срещу Решение №10972/22. 10. 2024 г. на председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл.75, ал. 1, т.2, вр. чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4 от ЗУБ, вр. с чл. 9 от ЗУБ, е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: